

Ingeborgs droom...

Heel veel wilde planten zijn verbonden met oude sages, legendes en sprookjes. Door hun geneeskracht, hun verschijning, omdat ze giftig zijn of vanwege hun naam.

Het leuke is dat, als je eenmaal het verhaal kent dat een plantje je te vertellen heeft, je hem of haar niet makkelijk meer vergeet. Het is net of je elkaar dan beter kent en vanaf dan vriendschap hebt gesloten. Mijn droom is dat iedereen zich weer verbind met alle planten en bomen om ons heen. Daarom laat ik elke maand een ander plantje aan het woord...

Oktober - de Eik

Het is herfst...bladeren kleuren van geel, naar oranje, rood of bruin. Een loofbos in de herfst is als een kleurig schilderij waar je naar kan blijven kijken. Maar over niet al te lange tijd laten de bomen hun bladeren los, die dan weer een dekentje vormen ter bescherming van de zaden die de hele winter wachten om te ontkiemen in de lente.

De Eik is een beetje eigenwijs. Haar blad verdort wel en wordt bruin, maar ze laat ze niet los en ze blijven de hele winter aan de boom hangen. Vroeger schijnt ze ook ovaal blad gehad te hebben in plaats van de gelobde blad-vorm waar je nu de Eik zo goed aan herkent. Wat er precies is gebeurd met de Eik zal ik je vertellen...

Lang geleden leefde er een ridder die een groot landgoed had geërfd. Hij had echter geen geld. Zijn armoede vond hij vreselijk onrechtvaardig en hij durfde zich nergens te vertonen. Al zijn vrienden waren rijk en bezaten prachtige snelle paarden, droegen schitterende harnassen en gaven grote feesten.

Op een stormachtige avond schreeuwde hij in wanhoop: "Ik heb er alles voor over om rijk te worden!"

De duivel hoorde zijn smeekbede en lachte. Bliksemsnel stond hij als een keurige heer voor de arme ridder. "Mijn waarde ridder, hoeveel goudstukken wilt u hebben? U kunt krijgen wat u wilt."

De stomverbaasde ridder keek de man ongeloofig aan en zag toen de gele spleetjes in zijn ogen en de valse lach. "Uiteraard in ruil voor uw ziel. Maar wees niet bang, u kunt lang genieten van uw rijkdom en voorspoed. Ik kom uw ziel pas halen in de winter van uw vijftigste verjaardag, zodra alle bladeren van de bomen gevallen zijn."

Voor de jonge ridder was zijn vijftigste verjaardag eindeloos ver weg en hij stemde in met het voorstel.

Ongemerkt verstreken de jaren waarin de ridder voorspoedig leefde in een luxueus kasteel met snelle paarden en grote feestgelagen. Onrust en angst namen bezit van hem toen zijn haren grijs werden. Wanhopig was hij toen de zomer van zijn vijftigste levensjaar ten einde

liep, want hij wist dat de duivel hem niet was vergeten. Ten einde raad liep hij naar het vervallen kapelletje naast een oude eik in een vergeten hoek van zijn landgoed.

Met zijn grijze haren en een berouwvol hart bad hij tot Maria om vergiffenis. Dit tafereel was zo smartelijk dat de Heilige Maagd hem vergiffenis schonk, want hij was een rechtvaardig mens geweest. Ze gaf opdracht aan de eik om zijn blad voortaan vast te houden tot in de lente de nieuwe bladeren verschenen. En zo geschiedde het.

Toen de duivel zijn ziel kwam halen zei de ridder rustig: "De afspraak is pas geldig als alle blaadjes van de bomen zijn gevallen. Ik geef u mijn ziel zodra er aan de eik geen enkel blad meer zit."

De duivel begreep dat de hemel hem weer dwars zat en was woedend.

Hij stuurde zijn huisdier, de geit, naar het bos om alle blaadjes op te vreten, maar deze kwam niet hoger dan anderhalve meter.

Witheet van woede stroof de duivel zelf naar beneden en beet de staart van de geit af, die sindsdien trouwens een kort slordig stompje heeft.

In zijn razernij probeerde de duivel met zijn lange, scherpe nagels de bladeren van de eiken te trekken, maar de blaadjes lieten niet los. Wel beschadigde hij de bladeren van de eik, wat we tot op de dag van vandaag kunnen zien,

aan de inhammen die het blad van de eik kenmerken.

(Bron: Natuurverhalen, Els Baars)

Gebruik van Eik

De Eik is een geneeskrachtige boom met een weerstand verhogende werking en heeft een positieve invloed op het hormoonstelsel, de urinewegen en het zenuwstelsel. Een thee van het volwassen blad smaakt heel neutraal en komt het dichtst bij de smaak van "gewone thee". Je kan het vers gebruiken of een voorraadje drogen voor de winter.

Van de eikels kan een surrogaatkoffie worden gemaakt. Je ontdoet dan de eikel van zijn schil zodat hij in twee helften uiteen valt. Je laat ze drogen en roostert ze in een droge koekenpan. Daarna vermalen tot poeder of grovere stukjes.

Dr. Edward Bach maakte van de Eik een Bachbloesemremedie. De Oak-remedie verbindt je weer met je kracht, doorzettingsvermogen, geduld en energie als je je futloos voelt en je jezelf maar moeilijk meer kunt ontspannen.

Ingeborg Nienhuis

INGEBORG NIENHUIS

WILDPLUKGIDS PROJECT 7-BLAD
